

Source	Thai Post
Date	2 November 2018
No. of Page(s)	2

เยี่ยมยาหลังพัฒนาอีอีซี ภารกิจจัดการปัญหาท้องถิ่น(สถานีอีอีซี)

โครงการพื้นที่พัฒนาพิเศษภาคตะวันออก หรือ อีอีซี ถือว่าเป็นเมกะโปรเจกต์ของประเทศชาติในยุคปัจจุบันนี้ เพราะนอกจากจะเป็นการพัฒนาพื้นที่แล้ว ยังช่วยส่งเสริมอุตสาหกรรม ผู้ประกอบการ สินค้า การลงทุน บุคลากร อาชี การศึกษา และอีกหลาย ๆ ด้าน ให้ก้าวหน้าไปพร้อมกัน ทั้งนี้จึงไม่ใช่เรื่องของหน่วยงานใด หน่วยงานหนึ่ง แต่เป็นเรื่องของประเทศ ที่ทุกฝ่ายจะต้องร่วมมือ

กันสนับสนุนให้เกิดอีอีซีอย่างเป็นรูปธรรม และต่อยอดให้กลายเป็นโครงการต้นแบบของไทยให้ได้

จึงไม่แปลกที่อีอีซี จะได้รับความร่วมมือจากหลากหลายภาคส่วน ไม่ใช่แค่ฝ่ายรัฐบาลอย่างเดียว แต่ก็ยังมีเอกชนที่ยื่นมือเข้ามาช่วย สถาบันวิจัย สถาบันการศึกษา รวมถึงองค์กรขนาดย่อมอีกหลายแห่ง ที่มั่นใจ และพร้อมก้าวไปด้วยกัน

ซึ่งอย่างที่กล่าวมาข้างต้นว่า อีอีซี ไม่ใช่แค่พัฒนาด้านใดด้านหนึ่ง แต่พัฒนาทุก ๆ อย่างยึดโยงกัน จึงต้องการผู้ที่เข้ามาดูแลจากหลาย ๆ หน่วยงานเช่นกัน อย่างที่ผ่านมาชัดเจนก็คือ กระทรวงอุตสาหกรรม ที่รับหน้าที่หลักจะเข้ามาเป็นแกนนำในการพัฒนาเรื่องอีอีซี เพราะเป็นหน่วยงานที่ดูแลครอบคลุมเรื่องการลงทุน รูปแบบอุตสาหกรรม การสนับสนุน และกำกับ ติดตาม

แต่ก็ยังมีหน่วยงานอื่น ๆ ที่เข้ามามีบทบาท อย่างเช่น กระทรวงการคลัง ที่จะต้องทำการพิจารณางบประมาณ หรือ โครงการที่ต้องใช้งบ ซึ่งเป็นหน้าที่หลังของกระทรวงอยู่และ กระทรวงพลังงาน ที่จะต้องวางแผนจัดการการใช้พลังงานในพื้นที่ และกำกับไม่ให้เกิดความซับซ้อน และสนับสนุนให้มีการแข่งขันอย่างเท่าเทียมกัน หรือหน่วยงานอย่างเช่น สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ หรือ สภาพัฒน์ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย หรือ ส.อ.ท. การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย หรือ กนอ.

และก็ยังมียังอีกหลายหน่วยงานของรัฐและเอกชนที่เข้าไปร่วมการพัฒนาอีอีซี ทั้งนี้ ก็มีอีกหนึ่งหน่วยงานที่มีบทบาทสำคัญเช่นกัน ในการที่จะเข้าไปดูแลกำกับ และส่งเสริมทำให้การพัฒนาพื้นที่

ดำเนินไปอย่างมีศักยภาพที่ดี นั่นก็คือ กรมส่งเสริมการปกครอง
ท้องถิ่น(สธ.) ภายใต้กำกับกระทรวงมหาดไทย ที่ก็มีบทบาทจะ
เข้ามาสนับสนุนอีอีซีอีกหน่วยงานหนึ่ง

โดยพันธกิจหลักของกรมฯ ส่วนใหญ่ก็เป็นการเข้าไปดูแล
คุณภาพชีวิตของคนในพื้นที่ การศึกษา สิ่งแวดล้อม ที่มีความ
เชื่อมโยงกัน ซึ่งผู้ที่จะมาให้ข้อมูลความร่วมมือของ สธ. ได้อย่าง
ละเอียด ก็คงต้องเป็นคนที่ควบคุมดูแลหน่วยงานอย่างเช่น นาย
สุทธิพงษ์ จุลเจริญ อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
(สธ.) เพียงผู้เดียว ถึงจะได้ข้อมูลที่ครบถ้วนและเข้มข้นที่สุด

มุมมองการพัฒนาอีอีซี ?

ส่วนตัวเห็นว่าโครงการดังกล่าวถือว่าเป็นโครงการที่ดีอยู่แล้ว
เพราะภาครัฐเองก็ต้องมีการศึกษาออกมาแล้วว่ามีความเหมาะสม
ด้วยศักยภาพของพื้นที่ที่เดิมก็ดีอยู่แล้ว แต่ได้การพัฒนา
โครงสร้างพื้นฐานเข้าไปเพิ่มก็จะเป็นจุดยุทธศาสตร์ของประเทศ
ได้ อย่างเช่นในเรื่องของการขนส่ง ก็มีทั้งทางบก ทางเรือ และ
ทางอากาศ และยังเป็นจุดที่ใกล้เคียงที่จะรองรับการกระจายตัวของ
เศรษฐกิจของเมืองหลักอย่างกรุงเทพมหานครได้ด้วย ซึ่งบริษัทที่
จะเข้ามาลงทุนก็ไม่น่ามีปัญหาแรงใจมากนัก

ภารกิจหลักของกรมฯ ?

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น มีหน้าที่กำกับดูแลคล้ายกันกับ
การเข้าไปดูแลในพื้นที่อื่น ๆ ซึ่งจะต้องคำนึงถึงคนในท้องถิ่นเป็น
อันดับแรก หนึ่งคือต้องตอบคำถามให้ได้ว่าหากมีการพัฒนาพื้นที่

ดังกล่าวแล้ว คนในท้องถิ่นจะได้อะไรบ้าง และหากในอนาคต พื้นที่ได้รับความนิยม มีการแห่แหนเข้าไปทำธุรกิจกันมากขึ้น มีปริมาณคนเข้าไปในพื้นที่เยอะขึ้น ทั้งต่างชาติ ต่างดาว แรงงานไทยเองด้วย จะมีการจัดการและบริหารอย่างไร รวมถึงด้านการพัฒนาถนน ทางเดินรถ เพื่อให้สะดวกต่อการคมนาคมจะต้องมีการวางแผนทางไปอย่างไรด้วย

ทั้งนี้ทางกรมจะต้องคิดแนวทางต่าง ๆ ดังกล่าวออกมาเพื่อเตรียมนำเสนอรัฐบาลในการประชุมรับฟังความคิดเห็นจากคนในพื้นที่ โดยในเรื่องดูแลคนต่างชาติ หรือคนต่างดาวที่เข้าไปทำงานในพื้นที่นั้น ก็ต้องดูสิทธิสนับสนุนในด้านอื่น ๆ เพิ่มขึ้นทั้งเรื่องของการรักษาพยาบาล การให้สิทธิลูกหลานได้เรียนโรงเรียนในพื้นที่ และสนับสนุนค่าใช้จ่ายรายหัว เพื่อซื้ออุปกรณ์การเรียน อาหารต่าง ๆ

“ในอนาคตคนจะเข้าไปในพื้นที่เพิ่มอีกเป็นแสน เป็นล้านคน ระบบโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภคจะต้องเตรียมให้พร้อม สนามบินหรือระบบคมนาคมก็ต้องสะดวกสบาย รวมถึงอุตสาหกรรมภาคบริการที่จะสามารถผลิตบุคลากรให้ทันใช้งานในอนาคต”

ขณะเดียวกันถ้าจะให้ท้องถิ่นได้รับประโยชน์เพิ่มขึ้น การศึกษาก็ต้องเข้าไปลงทุน เพื่อให้เกิดการพัฒนาในอนาคต ทั้งคน แรงงาน โดยอาศัยความร่วมมือจาก “ประชารัฐ” ให้โรงเรียนหรือสถาบันการศึกษาสามารถเข้าไปพัฒนาเด็ก และคนในพื้นที่ได้อย่างเต็มที่ ควบคู่ไปกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและพื้นที่เพื่อรองรับความเจริญในอนาคต

จุดยุทธศาสตร์อีอีซี ?

พื้นที่อีอีซี เป็นพื้นที่ที่ติดขอบชายแดน ส่งผลให้เป็นจุดที่เหมาะสมสำหรับการพัฒนาเป็นที่สุด เพราะธุรกิจและกิจการที่อยู่ในพื้นที่ก็สามารถเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านได้อย่างสะดวก รวมถึงส่งออกไปยังประเทศใกล้เคียงได้ด้วย แต่สิ่งที่ต้องคิดถึงต่อจากนี้คือ การทำการศึกษาดูแล และความต้องการของลูกค้า ว่าเป็นอย่างไรเพื่อให้การผลิตสินค้าและส่งออกเป็นไปได้อย่างเต็มที่

แต่ในอีอีซีเองก็ยังมีผลกระทบเช่นกันถึงจะเป็นจุดยุทธศาสตร์ของประเทศ เพราะการพัฒนาพื้นที่ต่าง ๆ ไม่ว่าที่ไหนก็ตาม จะต้องมีคนเพิ่มขึ้น สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรถูกใช้ไปมากขึ้น ความปลอดภัยก็จะลดลง ขยะเพิ่ม น้ำเน่าเสียเพิ่ม อากาศแยลง หรือแม้แต่กระทั่งราคาอาหารและค่าครองชีพที่จะสูงขึ้นตามมา ซึ่งในส่วนนี้เองก็เป็นการบ้านที่รัฐบาลจะต้องคิด และร่วมมือกับส่วนท้องถิ่น เพื่อช่วยเหลือและควบคุมดูแล ต้องมีการนำข้อกฎหมายมากำหนดใช้ให้เข้มข้นขึ้น

“เราเป็นห่วงความรู้สึกของคนในพื้นที่มากที่สุด หากการเข้าไปใช้พื้นที่ของรัฐบาลแต่ไม่สามารถสร้างความสุขและความพึงพอใจให้กับคนในพื้นที่ได้ ก็จะไม่ถือว่าเป็นประสบความสำเร็จ ซึ่งรัฐก็จะมีหน้าที่อีกอย่างหนึ่งคือการทำให้คนในท้องถิ่นได้รับประโยชน์สูงสุด หลังจากการคนพวกนั้นอนุญาตให้เข้าไปใช้ศักยภาพของพื้นที่และใช้สิ่งแวดล้อมของพื้นที่เพื่อพัฒนาอีอีซี”

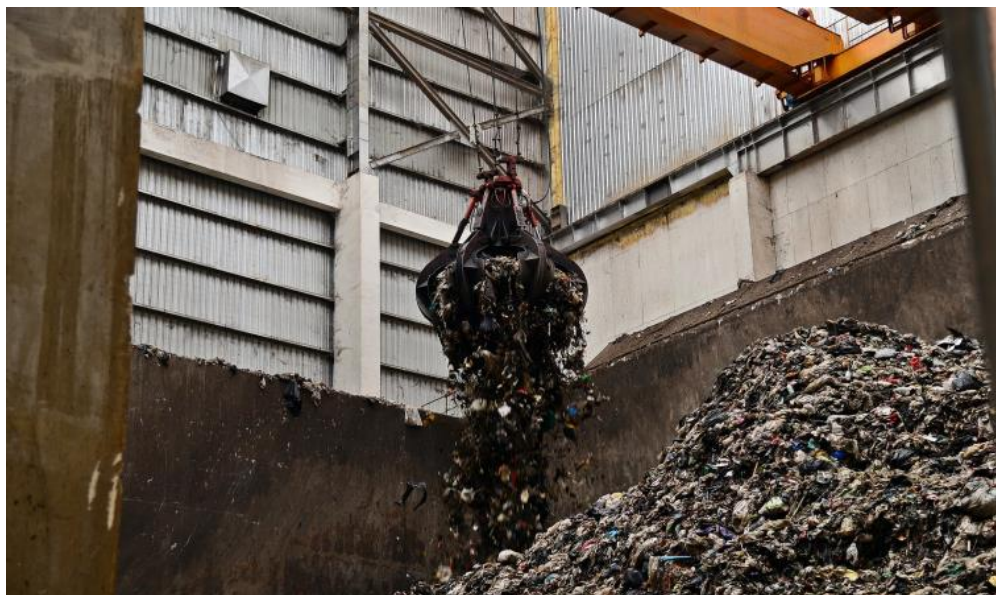
เรื่องการจัดการสิ่งแวดล้อม ?

ต้องยอมรับว่าเมื่อมีการเติบโตของชุมชน สิ่งที่จะตามมาคือขยะ ดังนั้นจึงต้องมีการจัดการสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ ทางกรมก็มีแผนออกมารองรับเบื้องต้นแล้ว ในขณะที่อีอีซียังไม่สมบูรณ์ 100% ซึ่งต้องเริ่มจากการสร้างจิตสำนึกที่ดี สร้างวินัย พัฒนาคนในพื้นที่ ให้รู้จักวิธีการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ดี โดยยึดอาศัยหลักการ 3R หรือ Reduce(รีดิวซ์) คือการลดการใช้ การบริโภคทรัพยากรที่ไม่จำเป็นลง Reuse (รียูส) คือการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าที่สุด โดยการนำสิ่งของเครื่องใช้ต่าง ๆ มาใช้ซ้ำ และ Recycle(รีไซเคิล) เป็นการนำหรือเลือกใช้ทรัพยากรที่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ได้ เป็นการลดทรัพยากรธรรมชาติที่จะต้องนำมาผลิตเป็นการนำของที่มีอยู่แล้วมารีไซเคิล

โดยจะต้องได้รับความร่วมมือจากคนในท้องถิ่น ซึ่งภายในปี 2562 นี้ ทางกรมจะร่วมมือกับท้องถิ่น และองค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก(อบก.) ในการเร่งเครื่องให้มีการพัฒนาเรื่องนี้อย่างเต็มที่ และจัดทำถังขยะเปียกในครัวเรือน เพื่อให้เป็นการคัดแยกขยะอย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงอาจจะมีโครงการที่มุ่งในให้เข้าร่วมอย่างการมอบรางวัล หรือจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อประชาสัมพันธ์อย่างเต็มที่

นายสุทธิพงษ์ กล่าวว่า ต้องยอมรับว่าในสมัยอดีตยังไม่มีการจัดการ
การหรือวิธีการกำจัดขยะอย่างมีประสิทธิภาพ มีเพียงการฝังกลบ
เผา หรือกองทิ้ง จึงสร้างปัญหาให้กับพื้นที่ คนในชุมชน และ
สภาพแวดล้อมที่ถูกเบียดเบียนจากขยะ แต่ด้วยเทคโนโลยีที่
พัฒนาไปอย่างรวดเร็ว ทำให้ปัจจุบันนี้มีการกำจัดขยะในรูปแบบ
ต่าง ๆ มากมาย โดยวิธีที่มีประสิทธิภาพ สร้างประโยชน์ และ
รายได้ให้เพิ่มขึ้นจากขยะ หนึ่งในนั้นคือการพัฒนาโรงไฟฟ้า
เชื้อเพลิงขยะ หรือโรงกำจัดขยะเพื่อนำไปผลิตไฟฟ้า

ซึ่งในอนาคตจะเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องสนับสนุนให้เกิดขึ้นอย่าง
แพร่หลาย เพราะนอกจากจะเป็นการบริหารจัดการขยะที่
ปลายทางที่ได้ผลแล้ว ยังก่อให้เกิดการลงทุนในประเทศเพื่อขึ้น
อีกด้วย ซึ่งปัญหาขยะนั้น ไม่ใช่จะมีแต่ในพื้นที่อีสาน แต่ยัง
ครอบคลุมไปพื้นที่อื่น ๆ ทั่วประเทศไทยด้วย

324 ภูเขาขยะ จากทั้งหมด 76 จังหวัดที่เป็นปัญหาให้กับพื้นที่นั้น
ๆ อยู่ตอนนี้ เพราะเป็นขยะที่ถูกสะสมมานาน วิธีการเดิม ๆ คือการ

เผา ก็จะมีคำถามว่าจะทำอย่างไรให้หมด ซึ่งก็ไม่มีใครออกมาให้คำตอบได้ เพราะหากต้องเผาก็จะต้องเป็นไปตามหลักวิชาการ แต่ทำไมเมื่อจะเผาแล้ว ไม่น่าขยะที่พอจะสร้างคุณค่าได้มาพัฒนาตามวิธีการของโรงไฟฟ้าขยะ ภูเขาขยะทั่วประเทศทั้งหมด หากเปลี่ยนเป็นกำลังผลิตไฟฟ้าจะได้อยู่ที่ 800 เมกะวัตต์ ซึ่งถือว่าเป็นกำลังไฟฟ้าที่สูง เมื่อเทียบกับปัญหาขยะที่จะลดลงไป และภายใน 3 ปี คนในพื้นที่นั้น ๆ จะไม่รู้สึกรว่าเป็นสิ่งที่รบกวน

โดยในการวางนโยบายนั้น จะต้องเอาข้อมูลของภูเขาขยะทั้งหมดไปศึกษา เพื่อกำหนดจุดตั้งโรงงาน และเปิดจุดรับซื้อไฟฟ้าในพื้นที่ดังกล่าว รวมถึงเปิดโอกาสให้เอกชนเข้ามาลงทุน และไม่ต้องกลัวที่จะไม่มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพราะขยะเกิดขึ้นทุกวัน ในส่วนของเอกชนเองหากจะเข้ามาลงทุนแล้ว ก็ต้องวางแผนมาก่อนว่าจะคุ้มค่าหรือไม่ มีการการันตีระยะยาวว่าจะสามารถทำได้ในรูปแบบใด ระยะเวลาเท่าไร

ซึ่งเรื่องนี้จะเกิดขึ้นไม่ได้ถ้าไม่มีนโยบาย แต่ไม่ควรกำหนดระยะเวลา ว่าจะต้องเกิดเมื่อไหร่ เพราะเราต้องเปิดโอกาสให้ท้องถิ่นบริหารจัดการเอง ซึ่งในทางปฏิบัติเองก็ยอมรับว่าจะเกิดขึ้นได้ยาก เพราะว่าเรื่องนี้ไม่เคยมีใครคิดให้เกิดขึ้นมาก่อน ดังนั้นกฎระเบียบจึงไม่ชัดเจน

“เราไม่เคยมีใครคิดว่าจะบริหารจัดการขยะอย่างไรในยุคก่อน ๆ ที่ผ่านมา แต่ในยุคของพล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ผลักดันให้เรื่องนี้ขึ้นเป็นวาระแห่งชาติ แต่เรื่องที่ไม่เคยทำมาก่อน จึงมีแต่อุปสรรค กว่าที่จะดำเนินการวางกฎระเบียบ แก้ไขกฎหมาย ให้ออกมาได้ ก็ใช้เวลานานหลายปี เพราะเราเป็นประเทศที่รัฐบาล กลางเข้มแข็ง กฎหมายหรือการทำงานร่วมกับเอกชนจึงถูกจำกัด มาโดยตลอด”

และเมื่อกฎหมายการจัดการขยะแล้วเสร็จเมื่อปี 2560 ก็สามารถ ดำเนินการมาได้ไม่นาน ก็ยังมาติดมุมมองของคนที่ยกร่าง แผนพัฒนากำลังการผลิตไฟฟ้าของประเทศ(พีดีพี) อีก เพราะว่า โรงกำจัดขยะ มีการผลิตพลังงานไฟฟ้าออกมาด้วย เลยต้องถูก บัญญัติลงไปแผนพีดีพี แต่เพราะนโยบายของประเทศไทย จะ ให้ความสำคัญกับการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหลักอย่างเช่น ก๊าซ ธรรมชาติ น้ำ แต่รับนโยบายไฟฟ้าจากขยะยังน้อย

ถึงจะมองว่าพลังงานหลักจะมีความปลอดภัยกว่า แต่ก็ต้อง ชี้ให้เห็นว่าการกำจัดขยะ ช่วยแก้ปัญหาต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น สิ่งแวดล้อม โลกร้อน โรคระบายที่อยู่ในบริเวณพื้นที่ และพัฒนา ชีวิตการเป็นอยู่ของคน และที่สำคัญที่สุดคือแก้ทางตัน เนื่องจาก ประเทศไทยไม่มีพื้นที่จะไปขยายเพื่อรองรับขยะแล้ว จึงเกิด ปัญหาคนประท้วงตามบ่อขยะอื่น ๆ ทั้ง ๆ ที่ทิ้งมานาน แต่เมื่อถึง จุดหนึ่งที่ทนไม่ไหว คนมีความคาดหวังสูงก็จะไม่อยากยอมรับอีก ต่อไป